

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 29. juni 2007
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2007-792-0381
Dok.: RAJ40689

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 337, som Folketingets Retsudvalg (Alm. del) har stillet til justitsministeren den 29. maj 2007.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 337 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for antallet af pladser for volds- og voldtægtsofre på kvindekrisecentre i Københavnsområdet såvel som på landsplan, herunder for udnyttelsen af pladserne.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af dette spørgsmål indhentet en udtalelse fra Socialministeriet, der har oplyst følgende:

”I følge den seneste statistisk (2006) over antallet af pladser på krisecentrene som er medlemmer hos LOKK (Landsorganisation af Krisecentre), fremgår det, at der er i alt 751 pladser fordelt på 355 pladser til kvinder og 396 pladser til børn. Der føres ikke særskilt statistik over, hvorvidt kvinderne har været udsat for voldtægt.

I "københavnsområdet" har Boligfondens Krisecenter, Dannerhuset, Egmontgården, samt Jagtvejens krisecenter i alt 296 pladser. Pladserne er fordelt på 144 til kvinder og 152 til børn. Tallene fremgår af LOKK's årsstatistik for 2006. Hertil kommer et antal pladser på en række krisecentre, som ikke er organiseret under LOKK. Det reelle antal krisecenterpladser er således større.

Antallet af henvendelser til de krisecentre, som indgår i LOKK's statistik, var i 2006 12.344 henvendelser. 78 pct. af henvendelserne var telefoniske og 22 pct. personlige. Godt halvdelen af henvendelserne til krisecentrene i 2006 (52 pct.) har vedrørt rådgivning eller samtale, og 47 pct. har omhandlet en ledig plads.

88 pct. af kvinderne angiver, at de har været udsat for vold fra én voldsudøver. 73 pct. af disse kvinder er udsat for vold fra en nuværende ægtefælle eller samlever og 4 pct. fra en kæreste. Knap hver femte kvinde (18 pct.) er udsat for vold fra en tidligere partner. Volden ophører således ikke nødvendigvis, når kvinden bryder forholdet til den voldelige mand.

Der føres på krisecenterområdet ikke statistik med, om kvinderne har været udsat for voldtægt. Disse kvinder har mulighed for en overnatning på voldtægtscentre og henvises derefter til krisecentrene.

Samlet blev 2.733 (47 pct.) af de kvinder, der henvendte sig om plads, henvist til en anden løsning end at flytte på krisecenter. Det er således godt halvdelen (53 pct.), der bliver tilbudt at flytte på krisecentret. Denne andel svarer stort set til andelen i 2005. Krisecentrene angiver, at de har fysisk plads til 61 pct. af de kvinder, som henvender sig om plads. Samme kvinde kan imidlertid henvende sig flere gange og indgår således i statistikken.

Selvom nogle kvinder afvises ved første henvendelse på landets krisecentre, er dette ikke ensbetydende med, at kvinder ikke får plads på et krisecenter. Set på årsplan benyttes ikke alle pladser fuldt ud.

Tallene viser, at der kan være flere grunde til, at kvinden bliver henvist til en anden løsning. Nogle kvinder afvises, fordi de ikke tilhører krisecentrets målgruppe, andre fordi krisecentret ikke har ressourcer til kvindens/børnenes problemer, andre igen fordi krisecentret ikke har plads til medfølgende børn. Hertil kommer en gruppe af kvinder for hvem, der foreligger andre grunde til, at de ikke kan flytte ind. Det kan være handicap, psykisk sygdom, misbrug, sikkerhedsspørgsmål m.v.

Der er således tale om, at en gruppe af kvinder ikke kan få en plads på krisecentrene, fordi de har andre alvorlige problemer end det at være voldsramt. De henvises videre, fordi krisecentrene ikke har de fornødne personalemæssige ressourcer og den nødvendige ekspertise til at hjælpe voldsramte kvinder med fx misbrug eller psykiske lidelser.

Det er kommunerne, der har det fulde forsynings- og finansieringsansvar i forhold til drift af kvindekrisecentrene i Danmark.

Kommunerne er forpligtet til at have de nødvendige antal pladser til rådighed i midlertidige boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold, jf. servicelovens § 109.

Der er med kommunalreformen ikke ændret ved kvinders mulighed for at henvende sig på et krisecenter. Der gælder stadig et

”selvmøderprincip”, som indebærer, at det er lederen af kvindekrisecenteret, som træffer beslutning om optagelse.

Kommunerne har pligt til at afholde udgiften til kvinder, der får ophold på krisecenter.

Er der ikke plads på et krisecenter, hvor en kvinde har henvendt sig, skal krisecenteret være kvinden behjælpelig med at finde plads på et andet krisecenter.

Krisecentrene er et akut tilbud – hvor kvinder der er udsat for vold eller lignende kan komme – uden kommunens forudgående visitation.”